Vizsy Ferenc: Játszd el a halál dalát!

Patricia Janečková egy szlovák operaénekesnő. Amikor egy kora délután az ő előadásában hallgattam meg Ennio Morricone világhírű szerzeményét, utána már semmi sem volt ugyanaz, mint délelőtt, sőt, a hatalmába kerített hangulat az előző napot is átöltöztette. Nem ismertem őt, de azonnal utána néztem, kié az a csodálatos hang, amely a felhőkig röpített. – Akkor tudtam, meg, hogy így kerültem hozzá a legközelebb, mert ő már a menny lakója.

Az alig 12 évesen indult karrierjének a zeneművészet csúcsai felé mutató íve 2022-ben lehanyatlott. A mellrákkal küzdő, visszavonult géniuszt egy év múlva, 25 esztendősen hívták fel a szférák színpadára. A vég előtt 3 és fél hónappal Vlastimil Burda színész felesége lett. Mindössze 15 hét! Csak 105 nap jutott nekik! Hogy telhettek az utolsó idők?

Némán ültek a verandán egymástól karnyújtásnyira? Vagy megfogták egymás kezét? Ha igen, a férfi megszorította-e a hófehér ujjakat? Fogadkozott-e, hogy sose ereszti el azokat? Volt-e egyáltalán verandájuk, vagy a szoba félhomályában próbálták tekintetükkel kitapogatni egymás körvonalait? Szavaik csendbe burkolóztak-e vagy régi dallamok édesbús rezgésein lebegtek a másikuk felé?

Sétáltak-e erdőn és mezőn? Szedett-e a férj mezei virágot? A laza csokrot féltérden nyújtotta-e át? Ha igen, mit suttogott a hosszú útra készülő feleségének? Ha letépett egy skarlátszínű erikát, és odaadta kedvesének, megsajdult-e a szíve, hogy talán ez az utolsó hangaszál? Összeforrtak-e csókban? Édesek voltak-még az ajkak, vagy már érződött a halál kesernyés íze? A zsebükben hordták-e a naptárt, amelyről napnyugtakor leszakítottak egy lapot, vagy a lelkük számlálta a hátralévő időt?

Láttak-e napfelkeltét? Megnézték-e, ahogy a Nap vöröslő korongja alábukik a horizonton? Andalogtak-e teleholdas éjszakán egymást átkarolva? Ábrándoztak-e arról, mi lehetett volna, ha…? Kérdezte-e a feleség, mi lesz, ha én már nem leszek? Szeretsz-e akkor is, ha csak az égi üzenetemet hallhatod? És azon a bizonyos napon, amikor az ég a földet érte, hófehér ágyban és kényelmetlen széken elénekelték-e együtt, hogy „Time to Say Goodbye”, hogy ideje búcsúzni?

Már jó két éve, hogy elment Patrícia, de a technika őrzi a hangját. Hallgatom, s ha közben behunyom a szemem, látom őt. Őt, akit sohasem láttam. Pat 25 évet élt, én ma 72 vagyok. Sorsomban voltak hegyek és völgyek, ennek örültem, azon bosszankodtam. Lehet, hogy ez a kettétört sorsú ifjú pár boldogan átvenné egy az egyben az életem? – Az ilyen történetek erősítik bennem, hogy élni érdemes, és hogy minden felvirradó napot megélni jó.